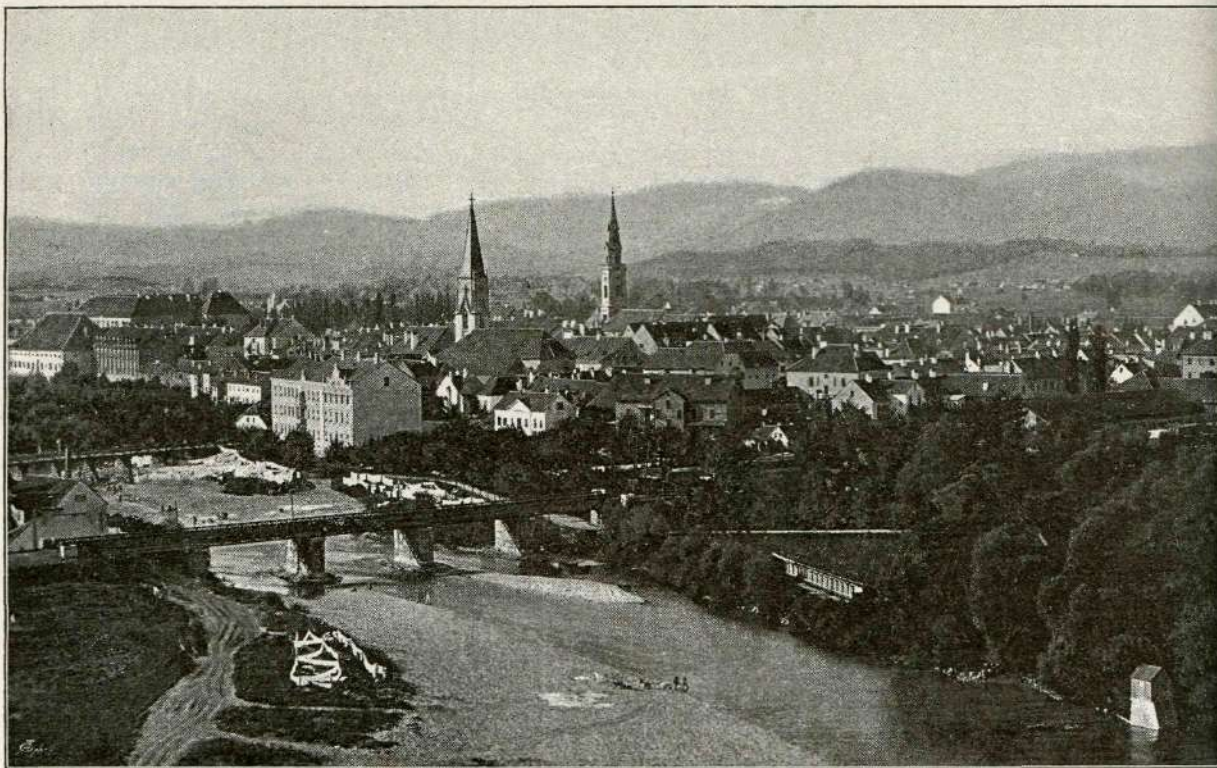

Celje. (Fotgr. S. Magolič.)

Celje in okolica.

(Povestne in mestopisne črtice. — Poleg „Celske Kronike“ i. dr. sestavil Andrej Fékonja.)

„Cele, pod rimskoj oblastjoj glavno mesto srednjega Norika, v 14. ino 15. stoletu pa sedež toliko premožnih ino imenitnih grofov, ni samo le za vso Štajersko, nego tudi za vse sosedne dežele imenitno mesto, kajti se je v njem mnogo godilo, kar zadene te dežele. Zato obseže tudi ‚celska kronika‘ mnogo za domovino ino za sosedne dežele pomnenja vrednega. Ménim tedaj, da ne bodo samo le Celani to kroniko radi brali, temveč da se bodo tudi drugi s njo soznani hotli; zategadel jo natisniti dam.“

Ignac Orožen.

Opisan je v raznih knjigah, časopisih in novinah slovenskih že marsikateri kraj slovenske zemlje: tu prijazno mesto in ličen trg, tam pisana dolina in zelena gora, pa zopet mirno jezero in bistra reka; sedaj ta, sedaj ona zanimiva okolica lepe naše domovine. In to ali v povestnem obziru, ali v prirodnem pogledu, ali bodisi v kakoršnem koli odnošaju k boljemu nje poznavanju i na domu i po svetu.

Jeden izmed najzanimivejših predelov obče naše domovine, slovenske zemlje, je gotovo Savinjska dolina in v njej posebe okolica celska. Kakor je krasen ta kraj v pogledu prirodnem,

tako je tudi znamenit v obziru povestniškem; ter zato pač vreden, da si ga nekoliko natančneje predočimo.

„Celje, staro slovensko mesto — kakor veli P. Hicinger v svojem ‚Domačem Kalendaru slovenskem‘ za leto 1864., str. 95 — Celsko mesto na slovenskem Štajerji stoji prav na prijetnem in priložnem svetu; lepa rodovitna ravnina ga obdaja skoraj na vsako stran, bistra Savinja urno teče ob kraji, železnica memo drži proti jugu in severju; na bližnjem griču so ostanki starega grada, nekoliko bolj oddaljen je novi grad. Tudi v mestu se dá prijazno